

for at bevise, at den Kongelige Regjering maatte fortolke Tractaten saaledes; jeg har sagt, at naar Tractaten udelukker Dwindernes Arveret, bestemmer en fra Kongelovens Arveret forskjellig Arvegang i den glücksborgske Linte, og ikke med et eneste Ord betegner, at den saaledes tilfidesatte Arvegang igjen skal komme for Dagen eller gjenoplives, da ligger det i Tractatens ligefremme Forudsætning og Fordring, at for den nye Arvesølge, som indføres, maa den anden være sat til Side og ophævet (Hør!). Det har været den kongelige Regjerings Mening, og det har den troet at udtrykke i det Kongelige Budskab. Men siger man, det er ingenlunde Tilfældet, at Tractaten af 8de Mai 1852 affaffer den agnatist-cognatistiske Arvesølge; det er ingenlunde Tilfældet, at den forudsætter, at den hviler, og det er altsaa heller ingen Nødvendighed, at den skal gjenopvækkes. Meget vel; deraf maatte da følge, at den agnatist-cognatistiske Arvesølge staaer i Tractaten; thi staaer den ikke i Tractaten, og staaer der en heel forskjellig Arvegang i Tractaten, saa maa det vel være saal, at, ifald den agnatist-cognatistiske Arvesølge engang igjen skal komme for Lyset, saa er det efter en Hvilen, saa er det en Gjenopvækkelse deraf. Den, der ikke kan finde den agnatist-cognatistiske Arvesølge i Tractaten af 8de Mai 1852, maa nødvendigvis med mig antage, at dens Affaffelses Nødvendighed er givet i denne Tractat (Hør! Nei!).

Man har endvidere sagt: „Ja, men documenteer denne Nødvendighed!“ (Hør! Hør!). — Documentere Nødvendigheden? — Documentet er Tractaten; andre Documenter, som skalde høre dertil, hvilke skalde de vel være? — Har vel noget Ministerium, som har været ved Roret i disse skæbnsvangre Aar, villet eller kunnet documentere paa en saadan Maade som den, der nu forlanges af mig, alle de forskjellige Nødvendigheder, som til forskjellig Tid have foreligget (Hør! Hør!)? Har man nogenstunde forlangt documenteret Nødvendigheden af den og den Waabenstilstand og dens Betingelser? Har man forlangt documenteret den og den Indretning af den og den Fredstractat? — Nei, det har man ikke forlangt. Enhver, der har havt med Stats-

begivenheder at skaffe, veed, at en slig Documentation ikke kan eller i alt Fald ikke bør staffles tilveie (Hør!). Skalde jeg tilveiebringe Documenter af den Natur, som her fra flere Sider ere blevne forlangte, da maatte ligefrem dette Kongeriges Udenrigsminister have begjæret Erklæringer fra de vedkommende Hofser. Men skalde det være sømmeligt? — Skalde det være værdigt eller nyttigt at forlange Erklæringer eller Uttringer af dem i en Sag som denne? — Hvorledes de vilde falde ud, kunde vi slutte os til, og at vi derved vilde have gjort et Skridt til at komme til at staae under et vedvarende, maaskee bestandigt, Formynderskab, det synes jeg er klart (Hør!).

Der er fra en høitaget Folkethingsmands (Monrad) Side blevet sagt, at Ministeriet synes mere at sætte Priis paa en vis Form for Antagelsen af det Kongelige Budskab end paa Sagen selv. Det vilde være en haard Anke mod Ministeriet, hvis dette kunde siges med Sandhed; men jeg veed med mig selv og har den Bevidsthed, at den ikke kan gjøres med Sandhed (Hør!). Jeg kan kun beklage, at det ikke staaer i min eller Ministeriets Magt at møde visse ærede Forslagsstillere i det Forslag, de have stillet. Jeg har igaar udtalt mig om, hvorfor det ikke kan skee. Naar man i dette Forsæt hos Ministeriet finder en Staaen paa Formen, da kan jeg kun beklage dette, men det forholder sig ikke saaledes. Selv om det var saa, at vi undlode at møde dette Forslag paa Grund af formelle Feil, som vi troe at finde derved, saa maatte man dog først spørge om de formelle Feil, vi troe at finde, ikke ere saadanne, at de gjøre Forslaget skadeligt, at de paaføre Landet og dets Regjering Ulemper; i saa Fald blive jo de formelle Mangler, hvorfor Regjeringen bortviger fra Forslaget, Realitetsaarsager. Jeg har tilladt mig at udtrykke dette allerede tidligere, og det er kun en Gjentagelse, naar jeg siger det nu. Der er den formelle Feil ved dette Forslag, at der deri indføres en Polemik, der indføres en Fortolkning af Spørgsmaal, som ikke burde være omtvistede, men dog ere det; der indføres en Fortolkning af disse Spørgsmaal som et Axiom, et Postulat. Man kan være meget villig til